

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่สามสิบ

โม่งแห่งความกลัว

Jeff Pippenger

2023-12-25

ความหวาดกลัวของเบลชัสซาร์ต่ออักษรลึกลับที่ปรากฏขึ้นนั้น

มิได้กล่าวถึงเพียงความตายของเขาและจุดจบของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เท่านั้น แต่ยังคงกล่าวถึงจุดหนึ่งในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ความหวาดกลัวเข้าครอบงำชาติที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของแผ่นดินโลกด้วยความหวาดกลัวของพวกเขาเกิดขึ้นจาก “ลมตะวันออก” ของอิสลาม

ความหวาดกลัวของพวกเขาเป็นจุดหญิงที่กำลังเจ็บครรภ์คลอดบุตร

จึงบังชี้ถึงความเจ็บปวดที่ทวีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมาพร้อมกับความถี่ที่ยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

ความหวาดกลัวนั้นเริ่มต้นขึ้น ณ “ชีวโม่ง” แห่งงานเลี้ยงของเบลชัสซาร์

แม้ว่าในระยะแรกมันได้มาถึงแล้วเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 นับแต่นั้นเป็นต้นมา

ลมทั้งหลายก็เริ่มเล็ดลอดผ่านมือของทูตสวรรค์ทั้งสิ้น

ผู้ซึ่งกำลังยึดลมเหล่านั้นไว้ในช่วงเวลาแห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

การคร่ำครวญถึงเมืองไทรที่เอเสเคียลระบุไว้ นั้น ให้นิยามเมืองไทรโดยตั้งคำถามเชิงพยากรณ์ว่า

“มีเมืองใดเล่าเหมือนไทร เหมือนเมืองที่ถูกทำลายอยู่ท่ามกลางทะเล?”

เรือทั้งหลายแห่งहारชิซได้ขับร้องถึงเจ้าในท้องตลาดของเจ้า

และเจ้าได้อดมบริบูรณ์และรุ่งโรจน์ยิ่งนักอยู่ท่ามกลางท้องทะเล

ฝีพายของเจ้าได้นำเจ้าเข้าไปในห้วงน้ำใหญ่ ลมตะวันออกได้กระหน่ำทำลายเจ้าเสียท่ามกลางท้องทะเล

ทรัพย์สมบัติของเจ้า สินค้าของเจ้า พาณิชยกรรมของเจ้า กะลาสีของเจ้า นายท้ายของเจ้า

ช่างยาแนวของเจ้า บรรดาผู้ค้าสินค้าของเจ้า และนักรบทั้งสิ้นของเจ้าที่อยู่ภายในเจ้า

พร้อมทั้งชุมนุมชนทั้งหมดของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้า

จะตกลงไปในท่ามกลางท้องทะเลในวันแห่งความพินาศของเจ้า

ขานเมืองทั้งหลายจะสิ้นสะเทือนเพราะเสียงร้องของนายท้ายของเจ้า และบรรดาผู้จับพาย กะลาสี

และนายท้ายทั้งสิ้นแห่งทะเล จะลงมาจากรือของตน พวกเขาจะยืนอยู่บนแผ่นดิน

และจะเปล่งเสียงของตนให้ได้ยินเพราะเจ้า และจะร้องไห้อย่างขมขื่น และจะโปรยผงคลีลงบนศีรษะของตน

พวกเขาจะกลิ้งเกลือกอยู่ในกองซีเถ้า และเขาทั้งหลายจะโกนศีรษะของตนให้ล้านเกลี้ยงเพราะเจ้า

และคาดเอาด้วยผ้ากระสอบ

และเขาทั้งหลายจะร้องไห้เพราะเจ้าด้วยใจอันขมขื่นและด้วยการคร่ำครวญอย่างขมขื่น

และในการคร่ำครวญของเขา เขาทั้งหลายจะเปล่งบทเพลงคร่ำครวญถึงเจ้า และคร่ำครวญเหนือเจ้า

กล่าวว่า เมืองใดเล่าจะเหมือนไทร ผู้ถูกทำลายอยู่ท่ามกลางทะเล?

เมื่อสินค้าของเจ้าออกไปจากทะเลทั้งหลาย เจ้าก็ทำให้ชนชาติเป็นอันมากอิมบริบูรณ์

เจ้าได้ทำให้บรรดาชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกมั่งคั่งด้วยทรัพย์สมบัติมากมายและพาณิชยกรรมของเจ้า

ในเวลาที่เขาถูกทะเลทำลายลงในส่วนลึกของห้วงน้ำ

พาณิชยกรรมของเจ้าและชุมนุมชนทั้งหมดที่อยู่ท่ามกลางเจ้าจะล่มสลาย ชาวเกาะทั้งสิ้นจะตะลึงเพราะเจ้า

และชาติทั้งหลายของเขาจะหวาดกลัวยิ่งนัก สีหน้าของเขาจะบ่งถึงความหวาดผวา

พ่อค้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลายจะเหยยหยันเจ้า เจ้าจะกลายเป็นที่สยดสยอง

และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิตย์ เอเสเคียล 27:25-36.

ไทรคือเมือง หรือราชอาณาจักร ซึ่งบรรดาพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกรำไห้ออย่างขมขื่นถึง แล้วจึงถามว่า “เมืองใดเล่าเป็นเหมือนไทร?” พวกเขากระทำเช่นนั้นใน “เวลา” ที่เมืองนั้นถูกทำลายลงในทะเล ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบแปด หญิงแพศยาแห่งไทร ผู้ซึ่งเป็นหญิงแพศยาแห่งโรม ผู้ได้กระทำการล่วงประเวณีกับบรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลก และถูกระบุว่าเป็นนครใหญ่เมืองนั้นซึ่งการพิพากษาของนางมาถึงภายในชั่วโมงเดียว และภายในวันเดียว นางคือเมืองที่ก่อให้เกิดคำถามเชิงพยากรณ์จากบรรดาภคินีและพ่อค้าที่คร่ำครวญอยู่⁴

ฉะนั้น กัยพิบัติทั้งหลายของนางจะมาถึงในวันเดียว คือความตาย ความโศกเศร้า และการกัณดารอาหาร และนางจะถูกเผาผลาญเสียด้วยไฟอย่างสิ้นเชิง เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงพิพากษานางนั้นทรงฤทธิ์ยิ่ง และบรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลก ผู้ซึ่งได้ล่วงประเวณีกับนางและดำเนินชีวิตอย่างหุรหุราฟุ่มเฟือยกับนาง จะพากันคร่ำครวญถึงนาง และรำไห้อาลัยเพื่อนาง เมื่อเขาเหล่านั้นเห็นควันแห่งการเผาไหม้นาง เขาทั้งหลายจะยืนอยู่แต่ไกลเพราะความหวาดกลัวต่อการทรมานของนาง พลางกล่าวว่า วิบัติ วิบัติแก่มหานครบาบิโลนนั้น นครอันยิ่งใหญ่หนั้น! เพราะว่าการพิพากษาของเจ้าได้มาถึงแล้วในชั่วโมงเดียว และบรรดาพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกจะร้องไห้และคร่ำครวญเหนือนาง เพราะไม่มีผู้ใดซื้อสินค้าของเข่อีกต่อไป คือสินค้าที่เป็นทองคำ เงิน เพชรพลอย ไช่มุก ผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด ภาชนะงาช้างทุกอย่าง ภาชนะทุกชนิดที่ทำด้วยไม้ล้ำค่าอย่างยิ่ง ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก และหินอ่อน หีบอบเชย ของหอม น้ำมันหอม กายาน เหล้าองุ่น น้ำมัน แป้งละเอียด ข้าวสาลี สัตว์เลี้ยง แกะ ม้า รถรบ ทาส และชีวิตมนุษย์ และผลทั้งหลายที่จิตใจของเจ้าปรารถนาอย่างแรงกล้านั้นได้พรวดจากเจ้าไปแล้ว และสิ่งหังปวงที่โอชะและโอ้อำนนั้นก็พรวดจากเจ้าไปแล้ว และเจ้าจะไม่พบสิ่งเหล่านั้นอีกเลย บรรดาพ่อค้าสินค้าเหล่านี้ ผู้ซึ่งมั่งมีขึ้นเพราะนาง จะยืนอยู่แต่ไกลเพราะความหวาดกลัวต่อการทรมานของนาง ร้องไห้และคร่ำครวญ และกล่าวว่า วิบัติ วิบัติแก่มหานครนั้น ซึ่งสวมผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้ม และประดับด้วยทองคำ เพชรพลอย และไช่มุก! เพราะว่าเป็นชั่วโมงเดียว ความมั่งคั่งมากมายถึงเพียงนี้ก็พินาศสิ้น และนายเรือทุกคน และคนหังปวงที่โดยสารเรือ และบรรดาลูกเรือ และทุกคนที่ค้าขายทางทะเล ต่างยืนอยู่แต่ไกล และร้องออกมาเมื่อเขาเห็นควันแห่งการเผาไหม้นาง โดยกล่าวว่า มีนครใดเล่าเสมอเหมือนมหานครนี้! และเขาทั้งหลายก็เอาฝุ่นไปปรยลงบนศีรษะของตน และร้องออกมา ร้องไห้และคร่ำครวญ โดยกล่าวว่า วิบัติ วิบัติแก่มหานครนั้น ซึ่งบรรดาผู้ที่มีเรือในทะเลต่างมั่งมีขึ้นด้วยเหตุความโอ้อำฟุ่มเฟือยของนาง! เพราะว่าเป็นชั่วโมงเดียว นางก็ถูกทำให้ร้างเปล่า วิวรณ์ 18:8-19

การเปิดผนึกแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์รวมถึงข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน ข่าวสารนั้นคือคำพยากรณ์ประการที่สองของเอเสเคียลบทที่สามสิบเจ็ด ซึ่งทำให้กระดูกแห้งที่ตายแล้วซึ่งนอนอยู่ตามถนนเป็นเวลาสามวันครึ่งกลับมีชีวิตขึ้นมาเป็นกองทัพใหญ่ยิ่ง ข่าวสารนั้นคือข่าวสารที่รวมความจริงที่ว่า ศาสนาอิสลามคือสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้เพื่อนำการพิพากษา ซึ่งบริหารมาสู่สหรัฐอเมริกาเนื่องด้วยการบังคับถึงวันอาทิตย์ การพิพากษานั้นมาถึงใน “ชั่วโมง” แห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งเป็น “ชั่วโมง” เดียวกันกับที่ลายพระหัตถ์ได้ปรากฏบนผนังของเบลซัสซาร์ ลายพระหัตถ์นั้นก่อให้เกิดความหวาดกลัว ซึ่งถูกแสดงไว้ว่าเข้าครอบงำบรรดาภคินีและพ่อค้าหังปวง เมื่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจของโลกทั้งสิ้นถูกโค่นลงโดย “ลมตะวันออก” แห่งศาสนาอิสลาม ผู้ซึ่งได้ลอบแทรกเข้าสู่อาณาจักรของเบลซัสซาร์อย่างลับ ๆ ผ่าน “กำแพง” ชั้นล่างทางทิศใต้ซึ่งถูกละเลย】 【.

“นคร” หรืออาณาจักรซึ่งบรรดาภคินีและพ่อค้าพากันคร่ำครวญถึงและกล่าวว่า
“นครใดเล่าจะเหมือนนครใหญ่เมืองนี้” นั้น คืออาณาจักรของหญิงแพศยาแห่งเมืองไทร
ผู้ซึ่งในเวลาอันกำลังซบร้อมบทเพลงของตนและล่วงประเวณีกับภคินีเหล่านั้นเอง
ผู้เผยพระวจนะทั้งปวงกล่าวถึงอวสานของโลก และพวกเขาก็สอดคล้องต้องกัน
ดังนั้นพ่อค้าของเอเสเคียลจึงเป็นพ่อค้ากลุ่มเดียวกับพ่อค้าในวิวรณ์บทที่สิบแปด ในวิวรณ์บทที่สิบแปด
พวกเขาคร่ำครวญว่า “วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว” ถึงสามครั้ง
ขณะที่นครใหญ่นั้นและโครงสร้างทางการเงินของโลกทั้งพิภพถูกโค่นลง คำภาษากรีกที่แปลว่า “วิบัติแล้ว”
ในตอนนี้เป็นคำเดียวกันทุกประการกับคำที่ถูกแปลถึงสามครั้งในวิวรณ์บทที่แปด ชื่อสิบสาม
ซึ่งในทีนั้นได้รับการแปลเป็นคำภาษาอังกฤษอีกคำหนึ่งต่างออกไป

และข้าพเจ้าได้มองดู และได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่งบินอยู่กลางฟ้า ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังว่า วิบัติ วิบัติ
วิบัติแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก เนื่องด้วยเสียงแตรอื่น ๆ
ของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ซึ่งยังจะเป่าต่อไป! วิวรณ์ 8:13

ภคินีทั้งหลายและพ่อค้าทั้งหลายกำลังคร่ำครวญถึงการพินาศของระบบเศรษฐกิจของโลกด้วยถ้อยคำว่า
“อนิจจา อนิจจา” ซึ่งมีความหมายว่า “วิบัติ วิบัติ” และคำว่า “วิบัติ” นั้นเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาอิสลาม
ความหวาดกลัวที่เข้าครอบงำเบลซัสซาร์และบรรดาเจ้านายของท่านเมื่อปรากฏลายพระหัตถ์บนผนังนั้น คือความ
หวาดกลัวที่เกิดขึ้นเมื่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจของโลกนี้ถูกทำลายลงด้วยการโจมตีอย่างต่อเนื่องจากศาสนา
อิสลาม ซึ่งพระเจ้าทรงใช้เป็นเครื่องมือแห่งพระญาณสอดส่องของพระองค์
เพื่อนำการพิพากษาเชิงบริหารของพระองค์มาสู่บรรดาผู้ที่ดื่มเหล้าองุ่นแห่งบาบิโลน กล่าวคือ
การบังคับถือวันอาทิตย์ ความจริงนี้คือแก่นเรื่องของ “ภาวะ” แห่งหญิงแพศยาแห่ง “เมืองไทร” ในอิสยาห์
บทที่ยี่สิบสาม.

ภาวะแห่งเมืองไทระ จงโหยหวนเกิด บรรดาเรือแห่งทารซิช เพราะเมืองนั้นถูกทำลายร้างเสียแล้ว
จนไม่มีเรือน ไม่มีที่ให้เข้าไปได้ เรื่องนี้ได้ถูกสาแดงแก่เขาทั้งหลายจากแผ่นดินคิทธิม จงนั่งเสียเกิด
ชาวเกาะเอีย คือเจ้า ผู้ซึ่งบรรดาพ่อค้าแห่งไซดอน ผู้ข้ามทะเลไปมา ได้ทำให้มั่งคั่ง
และเนื้อห้วงน้ำอันกว้างใหญ่ เมล็ดพืชแห่งสิโร ผลเก็บเกี่ยวแห่งแม่น้ำ เป็นรายได้ของนาง
และนางเป็นตลาดค้าขายของบรรดาประชาชาติ จงอับอายเกิด โอ ไซดอน เพราะทะเลได้กล่าวแล้ว
คือที่มันของทะเล กล่าวว่า ข้ามิได้เจ็บคร่ำครวญ และมิได้คลอตบุตร ทั้งมิได้เลี้ยงดูชายหนุ่ม
และมิได้อบรมหญิงพรหมจารี เมื่อข้าไปถึงอียิปต์ เขาทั้งหลายจะเจ็บปวดอย่างยิ่งเมื่อได้ยินข่าวเรื่องไทระ
จงข้ามไปยังทารซิชเกิด จงโหยหวนเกิด ชาวเกาะเอีย นี้หรือคือนครแห่งความรื่นเริงของเจ้า
ซึ่งมีความเป็นมาแต่โบราณกาลยิ่งนัก เท้าของนางเองจะพานางไปไกล เพื่อไปอาศัยอยู่เป็นคนต่างด้าว
ผู้ใดได้วางแผนการนี้ต่อสู่ไทระ เมืองผู้สวมมงกุฎ ซึ่งบรรดาพ่อค้าของนางเป็นเจ้านาย
และบรรดาผู้ค้าขายของนางเป็นผู้มีเกียรติแห่งแผ่นดินโลก พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงกำหนดไว้แล้ว
เพื่อจะให้ความเยอหยิ่งแห่งศักดิ์ศรีทั้งสิ้นมัวหมอง
และเพื่อนำผู้มีเกียรติทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกลงสู่ความดูหมิ่น จงไหลผ่านแผ่นดินของเจ้าอย่างแม่น้ำเกิด โอ
ธิดาแห่งทารซิช ไม่มีที่กำบังอีกต่อไปแล้ว พระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ออกเหนือทะเล
พระองค์ทรงให้ราชอาณาจักรทั้งหลายสิ้นสะเทือน พระเยโฮวาห์ได้ทรงมีพระบัญชาต่อสุนทรพาดนิชยันนั้น
ให้ทำลายที่กำบังอันแข็งแรงของมัน และพระองค์ตรัสว่า เจ้าอย่าชื่นชมยินดีอีกต่อไปเลย โอ
หญิงพรหมจารีผู้ถูกบีบคั้น ธิดาแห่งไซดอน จงลุกขึ้น ข้ามิไปยังคิทธิม ที่นั้นด้วยเจ้าจะไม่มีการพักผ่อน
ดูเกิด แผ่นดินของชาวเคลเดีย ประชาตินี้เดิมมิได้มีอยู่
จนกระทั่งอัสซีเรียได้สถาปนามันไว้สำหรับคนที่อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
เขาทั้งหลายได้ตั้งหอคอยของมันขึ้น เขาได้ยกพระราชวังของมันขึ้น และเขาได้นำมันไปสู่ความพินาศ
จงโหยหวนเกิด บรรดาเรือแห่งทารซิช เพราะที่มันของเจ้าถูกทำลายร้างเสียแล้ว และอยู่มาในวันนี้

ไทรจะถูกลืมเสียเจ็ดสิบปี ตามวันเวลาของกษัตริย์องค์หนึ่ง ครั้นสิ้นเจ็ดสิบปีแล้ว
ไทรจะร้องเพลงอย่างหญิงแพศยา จงถือพิน เดินไปรอบนครเกิด โอ หญิงแพศยาผู้ถูกลืม
จงบรรเลงทำนองอันไพเราะ จงร้องเพลงมากมาย เพื่อเจ้าจะเป็นที่จดจำ และต่อมาเมื่อสิ้นเจ็ดสิบปีแล้ว
พระเยโฮวาห์จะทรงเยี่ยมเยียนไทร และนางจะกลับไปหารายได้ของนาง
และจะเล่นซู้กับราชอาณาจักรทั้งสี่ของโลกบนพื้นพิภพ
และสินค้าของนางกับค่าจ้างของนางจะเป็นสิ่งบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์ จะไม่ถูกสะสมหรือเก็บรักษาไว้
เพราะสินค้าของนางจะเป็นสำหรับผู้ที่อาศัยอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพื่อจะได้กินอย่างอุดม
และเพื่อเครื่องนุ่งห่มอันถาวร อีสยาห์ 23:1-18

เจ็ดสิบปี ซึ่งเป็นจุด “วันเวลาแห่งกษัตริย์องค์หนึ่ง” นั้น ถูกแทนด้วยอาณาจักรบาบิโลน
เพราะกษัตริย์องค์หนึ่งก็คืออาณาจักรหนึ่ง และบาบิโลนตามตัวอักษรได้ครอบครองอยู่เจ็ดสิบปี
เจ็ดสิบปีของบาบิโลนตามตัวอักษรสิ้นสุดลงใน “ซีวโมง”
ที่ลายพระหัตถ์ปรากฏบนผนังห้องจัดเลี้ยงของเบลชัสซาร์ ในคืนนั้นเองเขาถูกประหารโดยอำนาจที่เข้ามาทาง
“กำแพง” โดยไม่มีผู้ใดสังเกตเห็น เพราะเขากำลังจัดงานเลี้ยง ดื่มเหล้าองุ่นแห่งบาบิโลน
ขณะที่วงดุริยางค์ของเนบูคัดเนสซาร์บรรเลงดนตรี และหญิงแพศยาแห่งเมืองไทรขับร้องทำนองอันหวานละมุน
และอิสราเอลผู้ละทิ้งความเชื่อก็เต็นรำและก้มกราบ

แล้วความหวาดกลัวก็ครอบงำทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพราะพระเจ้าได้ “ทรงปรึกษาหารือต่อสู่เมืองไทร” และได้
“ทรงดำริ” “ที่จะลบหลู่ความเยอหยิ่งแห่งสง่าราศีทั้งสิ้น และเพื่อนำบรรดาผู้มีเกียรติแห่งพิภพลงสู่ความดูหมิ่น”
ฉะนั้นพระเจ้าจึง “ทรงเขยิบบรรดาอาณาจักร” ด้วย “แผ่นดินไหวใหญ่” แห่ง “ซีวยาม” นั้น เพราะพระเจ้าได้
“ทรงมีพระบัญชาต่อ” อาณาจักร “พ่อค้า” นั้น “ให้ทำลายป้อมปราการของมันเสีย” ใน “ซีวยาม”
แห่งความหวาดกลัวของเบลชัสซาร์
บรรดากษัตริย์และพ่อค้าก็เริ่มค้นหาเพื่อจะเข้าใจความหมายของถ้อยคำอันลึกลับเป็นไปบนผนัง
ความตายของเบลชัสซาร์กำลังจะมาถึง แต่ ณ จุดนั้นเขายังมีชีวิตอยู่
ฉะนั้นเขาจึงแสวงจะเข้าใจถ้อยคำลึกลับเหล่านั้น และทรงเสนอรางวัลแก่บรรดานักปราชญ์
หากพวกเขาสามารถแปลความข้อเขียนนั้นได้ แต่ก็ไม่อาจกระทำได้
เพราะบรรดานักปราชญ์แห่งบาบิโลน ใช้วิธีการศึกษาพระคัมภีร์ซึ่งเป็นของปลอมเลียนแบบความจริง
ถ้อยคำลึกลับเหล่านั้นเป็นจุดนิมิตแห่งหนังสือที่มีตราประทับผนึกไว้

แล้วพวกนักปราชญ์ทั้งสิ้นของกษัตริย์ก็เข้ามา แต่พวกเขาไม่สามารถอ่านลายพระหัตถ์นั้น
หรือถวายเป็นค่าแปลความหมายแก่กษัตริย์ได้ แล้วกษัตริย์เบลชัสซาร์ก็ทรงทุกข์พระทัยอย่างยิ่ง
และพระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไปภายในพระองค์ และบรรดาเจ้านายของพระองค์ก็ตกตะลึง
ฝ่ายพระมเหสี เนื่องด้วยถ้อยคำของกษัตริย์และของเจ้านายทั้งหลาย จึงเสด็จเข้ามาในห้องเลี้ยง
และพระมเหสีตรัสว่า ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์
อย่าให้พระดำริของพระองค์ทำให้พระองค์ทรงทุกข์พระทัยเลย และอย่าให้พระพักตร์ของพระองค์เปลี่ยนไป
ในราชอาณาจักรของพระองค์มีชายผู้หนึ่ง ซึ่งมีวิญญูณแห่งพระทั้งหลายผู้บริสุทธิ์อยู่ในเขา
และในสมัยแห่งพระบิดาของพระองค์ ก็ได้พบความสว่าง ความเข้าใจ และปัญญาในเขา
ดูจงปัญญาของพระทั้งหลาย และเนบูคัดเนสซาร์พระบิดาของพระองค์ คือกษัตริย์
พระบิดาของพระองค์นั่นเอง ได้ทรงแต่งตั้งเขาให้เป็นหัวหน้าของพวกนักวิทยาศาสตร์
พวกเคลเดีย และหมอดู เพราะว่าในดาเนียลผู้นี้ ซึ่งกษัตริย์ได้ประทานนามว่า เบลเทซซาร์
ได้พบวิญญูณอันประเสริฐ ความรู้ ความเข้าใจ การแปลความฝัน การอธิบายปริศนา
และการคลายข้อสงสัยต่าง ๆ บัดนี้ ขอให้เรียกดาเนียลมา แล้วเขาจะถวายเป็นค่าแปลความหมายนั้น
แล้วดาเนียลก็ถูกนำเข้ามาเฝ้ากษัตริย์ และกษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า เจ้าเป็นดาเนียลคนนั้นหรือ
ผู้ซึ่งเป็นหนึ่งในพวกเชลยแห่งยูดาห์ ซึ่งกษัตริย์ผู้เป็นพระบิดาของเราได้นำออกมาจากแผ่นดินยูดาห์?

เราได้ยินเรื่องของเจ้ามาแล้วว่า วิทยาลัยแห่งพระหิ้งหลายอยู่ในเจ้า และได้พบความสว่าง ความเข้าใจ และปัญญาอันประเสริฐในเจ้า บัดนี้ พวกนักปราชญ์และนักโหราศาสตร์ได้ถูกนำเข้ามาเฝ้าเรา เพื่อให้พวกเขาอ่านลายพระหัตถ์นี้ และแจ้งคำแปลความหมายแก่เรา แต่พวกเขาไม่สามารถแสดงคำแปลความหมายของเรื่องนี้ได้ และเราได้ยินมาว่า เจ้ามีความสามารถแปลความหมาย และคลายข้อสงสัยต่าง ๆ ได้ บัดนี้ หากเจ้าสามารถอ่านลายพระหัตถ์นี้ และแจ้งคำแปลความหมายแก่เราได้ เจ้าจะได้รับการสวมฉลองพระองค์สีแดงเข้ม และมีสร้อยทองคำคล้องคอเจ้า และเจ้าจะเป็นผู้ปกครองลำดับที่สามในราชอาณาจักร ดาเนียล 5:8-16

ราชินีในพระราชวังนั้นมีไขภรรยาของเบลชัสซาร์ แต่เป็นราชินีของพระอัยกาของเขา และนางรู้ว่าใครสามารถอ่านลายพระหัตถ์บนผนังได้ มีคริสตจักรหนึ่ง (เพราะโดยเชิงพยากรณ์แล้ว หญิงคือคริสตจักร) อยู่ในราชอาณาจักรนั้น ซึ่งรู้ว่าใครสามารถเข้าใจความลับของพระเจ้าได้

“ในพระราชวังมีสตรีผู้หนึ่งซึ่งมีปัญหายิ่งกว่าคนทั้งปวง—คือพระราชินี ผู้เป็นพระอัยยิกาของเบลชัสซาร์ ในภาวะฉุกเฉินนี้ พระนางได้ตรัสกับกษัตริย์ด้วยถ้อยคำที่สง่าแสงแห่งความสว่างเข้าสู่ความมืด ‘ข้าแต่พระราชา ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์’ พระนางตรัสว่า ‘ขออย่าให้ความคิดของพระองค์ทำให้พระองค์ทรงทุกข์ใจ และขออย่าให้พระพักตร์ของพระองค์เปลี่ยนไป ในราชอาณาจักรของพระองค์มีชายผู้หนึ่ง ซึ่งในเขามีวิทยาลัยแห่งพระหิ้งหลายผู้บริสุทธิ์ และในรัชสมัยแห่งพระบิดาของพระองค์ ได้พบความสว่าง ความเข้าใจ และสติปัญญาในเขา ประหนึ่งสติปัญญาของพระหิ้งหลาย และกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ พระบิดาของพระองค์ คือกษัตริย์ พระบิดาของพระองค์นั่นเอง ได้ทรงตั้งเขาให้เป็นหัวหน้าของพวกนักวิทยาศาสตร์ นักโหราศาสตร์ พวกเคลเดีย และหมอดู; ...บัดนี้ ขอให้เรียกดาเนียลมา แล้วเขาจะแสดงคำอธิบายนั้น”

“แล้วดาเนียลก็ถูกนำเข้ามาเฝ้ากษัตริย์” เมื่อพยายามรวบรวมกำลังใจของตนและแสดงอำนาจของตน เบลชัสซาร์จึงตรัสว่า ‘เจ้าคือดาเนียลผู้นั้นหรือ ซึ่งเป็นชนเชลยแห่งยูดาห์ ซึ่งกษัตริย์ผู้เป็นบิดาของเราได้ออกมาจากแผ่นดินยูเดีย? เราได้ยินถึงเจ้าแล้วว่า วิทยาลัยแห่งพระหิ้งหลายสถิตอยู่ในเจ้า และว่าความสว่าง ความเข้าใจ และสติปัญญาอันยอดเยี่ยมก็พบอยู่ในเจ้า.... บัดนี้ ถ้าเจ้าสามารถอ่านลายมือเขียนนั้น และแจ้งคำตีความแก่เราได้ เจ้าจะได้รับการสวมฉลองพระองค์สีแดงเข้ม และมีสร้อยทองคำคล้องคอของเจ้า และจะได้เป็นผู้ครองอันดับที่สามในราชอาณาจักร”

“ดาเนียลก็ได้รู้สึกครั้นคร้ามต่อพระสิริแห่งกษัตริย์ ทั้งมิได้สับสนหรือหวาดหวั่นด้วยพระดำรัสของพระองค์ เขาทูลตอบว่า ‘ขอให้ของกำนัลของพระองค์เป็นของพระองค์เองเถิด และขอพระราชทานบำเหน็จแก่ผู้อื่นเถิด ถึงกระนั้น ข้าพระองค์จะอ่านลายลักษณ์อักษรนั้นถวายแด่กษัตริย์ และจะถวายคำอธิบายให้ทรงทราบ โอ กษัตริย์ผู้ทรงพระเกียรติ พระเจ้าสูงสุดได้ประทานราชอาณาจักร ความยิ่งใหญ่ พระสิริ และเกียรติยศแก่เนบูคัดเนสซาร์พระราชบิดาของพระองค์.... แต่เมื่อพระทัยของท่านผยองขึ้น และจิตใจของท่านแข็งกระด้างด้วยความหยิ่งผยอง ท่านก็ถูกถอดจากราชบัลลังก์ และพระสิริของท่านก็ถูกริบไปจากท่าน.... และพระองค์ โอ เบลชัสซาร์ โอรสของท่าน หาได้ถ่อมใจลงไม่ ทั้งที่ทรงทราบสิ่งทั้งปวงนี้แล้ว แต่กลับยกตนขึ้นต่อสู้กับพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ และเขาทั้งหลายได้นำภาชนะทั้งหลายแห่งพระนิเวศของพระองค์มาไว้ต่อพระพักตร์พระองค์ แล้วพระองค์ก็กับขุนนางทั้งหลาย พระมหาลีทั้งหลาย และนางสนมทั้งหลายของพระองค์ ก็ได้ตีตมจากภาชนะเหล่านั้น และพระองค์ได้สรรเสริญพระหิ้งหลายที่ทำด้วยเงิน ทองคำ ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ไม้ และศิลา ซึ่งมองไม่เห็น ไม่ได้ยิน และไม่รู้สิ่งใดเลย แต่พระเจ้า ผู้ทรงถือชีวิตลมหายใจของพระองค์ไว้ไว้ในพระหัตถ์ และผู้ทรงครอบครองบรรดาวิถีทั้งสิ้นของพระองค์นั้น พระองค์มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์เลย”

“นี่คือลายลักษณ์อักษรที่ได้เขียนไว้ว่า เมเน เมเน เทเคล อุฟาร์สิน นี่คือการแปลความของสิ่งนั้น: เมเน: พระเจ้าทรงนับราชอาณาจักรของท่านและทรงทำให้สิ้นสุดแล้ว เทเคล: ท่านถูกขังในพระราช และถูกพบว่าขาดน้ำหนัก เปเรส: ราชอาณาจักรของท่านถูกแบ่งออก และมอบให้แก่พวกมีเดียและเปอร์เซีย”

“ดาเนียลมิได้หันเหไปจากหน้าที่ของตน เขาได้นำบาปของกษัตริย์มาตั้งไว้ต่อหน้าเขา ซึ่ให้เห็นบทเรียนซึ่งเขาอาจเรียนรู้ได้แต่หาได้เรียนรู้ไม่ เบลซัสซาร์มิได้ใส่ใจต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดแก่เขา เขามิได้อ่านประวัติของพระอัยกาของตนอย่างถูกต้อง หน้าที่รับผิดชอบในการรู้ความจริงได้ถูกวางไว้เหนือเขา แต่บทเรียนในทางปฏิบัติซึ่งเขาอาจเรียนรู้และปฏิบัติตามได้นั้น มิได้ถูกนำมาใส่ใจไว้ในใจ และวิธีการกระทำของเขาก็นำมาซึ่งผลอันแน่นอน”

“นี่เป็นงานเลี้ยงโอ้วอดครั้งสุดท้ายที่กษัตริย์แห่งชาวเคลเดียทรงจัดขึ้น; เพราะพระองค์ผู้ทรงอดกลั้นต่อความต้อริ้นวิปริตของมนุษย์มานาน ได้ทรงมีพระราชโองการพิพากษาอันไม่อาจเพิกถอนได้แล้ว เบลซัสซาร์ได้ทรงหลบหลู่พระองค์ผู้ทรงยกเขาขึ้นให้เป็นกษัตริย์อย่างยิ่ง และเวลาทดลองของเขาก็ถูกนำไปจากเขา ขณะที่กษัตริย์และบรรดาขุนนางของพระองค์กำลังอยู่ในห้องสูงสุดแห่งการเสพสำราญนั้น ชาวเปอร์เซียได้ผันแม่ให้นายเฟรทีสให้ออกนอกถ้ำน้ำเด็ม และยาตราทัพเข้าสู่นครที่ไร้การอารักขา เมื่อเบลซัสซาร์และบรรดาเจ้านายของเขากำลังดื่มจากภาชนะศักดิ์สิทธิ์ของพระเยโฮวาห์ และสรรเสริญพระของคนที่ทำด้วยเงินและทองคำ ไชร์สและเหล่าทหารของเขาก็ยืนอยู่ใต้กำแพงพระราชวัง ‘ในคืนนั้นเอง’ บันที่กกล่าวว่า ‘เบลซัสซาร์ กษัตริย์แห่งชาวเคลเดีย ก็ถูกประหารเสีย และดาร์อิอัสขามีเดียได้รับราชอาณาจักรนั้น” Bible Echo, May 2, 1898.

ท่ามกลางวิกฤตนั้น ราชีนี (คริสตจักร) ได้ตระหนักว่ามีแหล่งหนึ่งซึ่งสามารถระบุ “อนาคตของอเมริกา” ได้ ดาเนียลขึ้นอีกครั้งในตำแหน่งของตนเพื่อทำให้วัตถุประสงค์ของตนสำเร็จ ณ ปลายกาล พยานแห่งธงสัญญาณซึ่งชัดเจน เมซาค และอาเบดเนโกได้มอบไว้ในเตาไฟที่ลุกโพลง บัดนี้ดาเนียลเป็นผู้มอบ โดยเขาได้เพิ่มเติมเข้าไปในแนวแห่งความจริงว่า ใน “ชั่วโมง” แห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ บรรดาผู้ที่เป็นตัว แทนของธงสัญญาณจะถูกนำตัวไปอยู่ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองเพื่อเป็นพยานถึงความจริง

“เขาทั้งหลายจะมอบท่านไว้แก่สภา ... เออ ท่านจะถูกนำไปต่อหน้าผู้ว่าราชการและกษัตริย์เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเป็นพยานแก่คนเหล่านั้นและแก่คนต่างชาติ’ มัทธิว 10:17, 18, R. V. การข่มเหงจะทำให้ความสว่างแผ่ขยายออกไป บรรดาผู้รับใช้ของพระคริสต์จะถูกนำไปต่อหน้าบุคคลสำคัญของโลก ผู้ซึ่งหากปราศจากเหตุนี้แล้ว อาจจะไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐเลย ความจริงได้ถูกบิดเบือนต่อหน้าคนเหล่านี้ พวกเขาได้รับฟังข้อกล่าวหาอันเป็นเท็จเกี่ยวกับความเชื่อของบรรดาสาวกของพระคริสต์ หลายครั้ง หนทางเดียวที่พวกเขาจะได้เรียนรู้ลักษณะที่แท้จริงของความเชื่อ นั้น คือคำพยานของผู้ที่ถูกนำมาขึ้นพิจารณาคดีเพราะความเชื่อของตน เมื่อถูกไต่สวน คนเหล่านี้จำต้องตอบ และผู้พิพากษาของเขาก็จำต้องฟังคำพยานที่เขาให้ไว้ นั้น พระคุณของพระเจ้าจะถูกประทานแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เพื่อให้เหมาะกับภาวะฉุกเฉินนั้น พระเยซูตรัสว่า ‘ในโมงนั้นจะทรงโปรดประทานแก่ท่านว่าท่านควรจะกล่าวอะไร เพราะว่าผู้ที่กล่าวนั้นไม่ใช่ท่าน แต่เป็นพระวิญญาณแห่งพระบิดาของท่านผู้ตรัสอยู่ในท่าน’ เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทรงส่องสว่างแก่จิตใจของผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว ความจริงจะถูกเสนอออกมาด้วยฤทธิ์อำนาจและความประเสริฐล้ำค่าอันเป็นของสวรรค์ของมัน

บรรดาผู้ที่ปฏิเสธความจริงจะยืนขึ้นกล่าวหาและกดขี่บรรดาสาวก
แต่ท่ามกลางการสูญเสียและความทุกข์ทรมาน แม้กระทั่งถึงความตาย
บุตรทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะต้องสำแดงความอ่อนสุภาพของแบบอย่างอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา
ด้วยเหตุนี้ ความแตกต่างระหว่างผู้แทนของชาตากับผู้แทนของพระคริสต์จะเป็นที่ประจักษ์
พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงได้รับการยกชูขึ้นต่อหน้าผู้ปกครองทั้งหลายและประชาชน” The Desire of
Ages, 354.

เช่นเดียวกับชายผู้ประเสริฐทั้งสาม ดาเนียลมีได้สนใจของกำนัลใด ๆ
และทั้งมิได้จำเป็นต้องทบทวนสิ่งที่ตนจะกล่าว เขาเพียงแต่นำเสนอคำตีความเรื่อง “เจ็ดวาระ”
ซึ่งได้แสดงไว้บนผนังอย่างเรียบง่ายเท่านั้น

เราจะดำเนินเรื่องราวของเบลชัสซาร์ต่อไปในบทความถัดไป

“บรรดาผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์ต่องานของพระเจ้ายอมขาดหลักการ;
แรงจูงใจของเขามีได้มีลักษณะเช่นนี้จะนำเขาให้เลือกสิ่งที่ถูกต้องภายใต้ทุกสถานการณ์
ผู้รับใช้ของพระเจ้าพึงตระหนักอยู่เสมอว่าตนอยู่ภายใต้สายพระเนตรของพระผู้เป็นนายของตน
พระองค์ผู้ทรงทอดพระเนตรงานเลี้ยงอันลบลูกของเบลชัสซาร์นั้น ทรงสถิตอยู่ในสถาบันทั้งปวงของเรา
ในห้องทำบัญชีของพ่อค้า ในโรงงานส่วนตัว;
และพระหัตถ์ที่ไร้โลหิตก็กำลังบันทึกการละเลยของท่านอยู่อย่างแน่นอน
ไม่ต่างจากที่ได้บันทึกคำพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวของกษัตริย์ผู้หมิ่นประมาทนั้น
คำพิพากษาของเบลชัสซาร์” ได้ถูกเขียนไว้ด้วยถ้อยคำแห่งไฟว่า ‘ท่านถูกขังในตรา
และปรากฏว่าขาดไป’; และหากท่านล้มเหลวที่จะกระทำหน้าที่ซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่ท่าน
คำพิพากษาของท่านก็จะเป็นเช่นเดียวกัน” Messages to Young People, 229.